

Senioren krijgen een nieuwe plaats in Onderdendam

dinsdag 13 juli 2010

Wat doen ouderen in Ouderendam die in het dorp geboren en getogen zijn? Kees Willemen (67), tekenaar en schrijver ging zich met die vraag bezig houden. Hij is sinds 1995 actief in het dorp, en is tegenwoordig bestuurslid van de Vereniging Dorpsbelangen Onderdendam. "Het gangbare verhaal is: 'Als het niet meer gaat, ga ik weg.' Naar Bedum, Middelstum en Winsum, naar het verzorgingshuis.

Zij komen elkaar daar tegen bij de bakker. Zij kopen een half broodje en maken een praatje met andere oud-inwoners van Onderdendam."

De leefbaarheid van Onderdendam stond onder druk. Er waren weinig geschikte woningen voor ouderen, maar het woningaanbod was ook niet afgestemd op jonge gezinnen. Toen Willemen er kwam wonen, waren de laatste winkels allang verdwenen. Het postkantoor hield het twee jaar geleden voor gezien. Het aantal kinderen op de laatste basisschool in het dorp is nu nog ruim voldoende. Maar blijft dat ook zo? Werkende ouders willen het liefst een combinatie van school en opvang op één plek zien. Om minder te hoeven jakkeren. In 2008 stelde een groep dorpsbewoners enkele speerpunten op ter verbetering van de leefbaarheid. Willemen schreef in het Dagblad van het Noorden: zo'n dorp kun je niet laten zakken. De krant was nog geen vijf minuten uit, toen een woedende gedeputeerde Calon opbelde: wat doe je nou, je hebt mijn 06-nummer!

De groep bewoners vroeg het bureau *KAW architecten en adviseurs* de speerpunten inzake de leefbaarheid van het dorp verder uit te werken met als doelen: verbetering van de woningvoorraad en behoud en versterking van bestaande voorzieningen. De gemeente, de provincie, de twee woningcorporaties, actief in het dorp, en de Vereniging Groninger Dorpen ondersteunden deze uitwerking. Het bureau KAW voerde het onderzoek uit, begeleid door een stuurgroep, die voorgezeten werd door de Vereniging Dorpsbelangen Onderdendam. Het resultaat is de *Eindrapportage uitwerking dorpsvisie Onderdendam*, op 23 juni 2010 aangeboden aan Henk Hoiting, voorzitter van de gemeentelijke commissie Verkeer en RO.

Uit de enquête van KAW bleek dat senioren zo lang mogelijk in het dorp willen blijven wonen. Daar zijn voor nodig aangepaste woningen, informatie, service en zorg. In 2009 kwamen vijftien (toekomstige) ouderen bij elkaar om belemmeringen op een rij te zetten en oplossingen te bedenken. Vertegenwoordigers van de gemeente en Stichting Welzijn Bedum dachten mee.

"Er komen andersoortige ouderen", zegt Willemen. "Zij voeren zelf de regie over hun leven. Zij willen een grotere woning, hebben een andere leefstijl. Het huidige bejaardenwoningbestand past onvoldoende in hun behoeftenpatroon.

Een groep die het heft in eigen hand neemt, zich verenigt in bijvoorbeeld een coöperatie." Ouderen in Onderdendam zijn nu zo'n vereniging aan het vormen.

Generatiebestendig wonen

De senioren wilden een oplossing voor lichamelijke belemmeringen. Voor de woning betekent dat: geen drempels en een slaapkamer plus een badkamer op de begane grond. Die woningen zijn er onvoldoende in Onderdendam. Als oplossing zien zij niet zozeer meer woningen, maar aanpassing van de bestaande voorraad.

Willemen vindt het wenselijk dat er een vereniging komt voor generatiebestendig wonen en bouwen, een taskforce-achtige groep mensen die samen met de huurders en de woningcorporaties een programma van eisen ontwikkelt voor 45 sociale huurwoningen, die in de jaren '70 gebouwd zijn. Maar ook particuliere eigenaars zouden advies moeten kunnen krijgen over woningaanpassingen en energie zuinigheid en duurzaamheid. Het merendeel van de woningen in Onderdendam is particulier eigendom. Initiatiefnemer voor deze vereniging is Vereniging Dorpsbelang Onderdendam. Willemen is daarvan zoals gezegd bestuurslid, betrokken bij het dorpsvisieproject generatiebestendig bouwen.

Doel: aansluiten bij woonbehoeften. Misschien biedt de Verzoamelstee soelaas: via de beeldtelefoon kunnen inwoners bestellingen doen en communiceren met bijvoorbeeld de gemeente. Er is ook een rijdende winkel. Willemen: "Het gaat niet om de boodschappen, maar het gaat erom dat je dingen doet." Zo ziet hij ook de mogelijkheid dat tuinenbezitters een groep vormen.